

N:o 42.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 Maj 1876, kl. 3 e. m.

Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 10, i anledning af dels det utaf Första Kammaren fattade och af Andra Kammaren till Utskottet hänvisade beslut, angående förändrade bestämmelser i fråga om vilkoren för försäljning af vin och maltdrycker, och dels erhållen återremiss af Utlåtandet N:o 8 rörande Herrar Engmans och Jan Magnussons motioner om ändring i lagstiftning angående försäljning af vin m. m.

Första Kammarens Tillfälliga Utskott har i Utlåtande N:o 6, i anledning af erhållen återremiss af Utlåtandet N:o 4, angående förändrade bestämmelser i fråga om vilkoren för försäljning af vin och maltdrycker, tillstyrkt och Första Kammaren bifallit,

“att Riksdagen måtte i underdänig skrifvelse hemställa, att Kongl. förordningen den 18 September 1874 angående vilkoren för försäljning till föräring på stället af vin och maltdrycker m. m. måtte förändras derutinnan: dels att, beträffande utskänkingsställe med vidsträcktare omfattning, ansvarsbestämmelserna för förseelser emot lagbuden skärpas till större likhet med dem, som gälla för olofflig försäljning af bränvin, dels ock att enahanda ordalag, som förefinnas i 49 § af Kongl. förordningen den 18 September 1874 angående försäljning af bränvin m. m., må inflyta i 11 § 1 mom. af förstnämnda författning, så att lagbrytaren må dömas till ansvar för hvarje gång stämning utfärdas och delgifvits samt han blifvit om förseelsen förvunnen; äfvensom att ett stadgande må utfärdas af innehåll, att, om det visar sig att olofflig utskänkning främjas eller oordningar eljest föranledas af en landtbandlandes försäljning af vin eller maltdrycker till afhemtning, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande må ega att, äfven utan föregången varning, förbjuda för viss tid eller för alltid vidare försäljning af nämnda drycker hos samma handlande.”

Och

Och får Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskott, till hvilket nämnda utlåtande blifvit remitteradt, med anledning häraf afgifva följande yttrande.

Utskottet, hvilket i likhet med Första Kammarens Tillfälliga Utskott anser, "att då 13 § i författningen" rörande dessa frågor "lemnar myndigheterna tillräcklig befogenhet att indraga utskänkningsrätten i händelse oordningar dertill föranleda, bör af nuvarande förhållanden någon väsentligare olägenhet, om den inträffar, icke kunna länge fortfara", anser just af denna orsak, att vidare lagbestämmelser härom icke äro erforderliga; likaledes finner Utskottet icke lämpligt att för förseelser af ifrågavarande beskaffenhet föreslå så stränga ansvarsbestämmelser, att till och med fängelsestraff skulle kunna ådömas.

Deremot delar Utskottet den uppfattning, som gjort sig gällande i Första Kammarens Tillfälliga Utskott derom, att den, som förbryter sig emot ifrågavarande förordning, må kunna dömas till särskildt ansvar för hvarje gång han tilltalas.

På grund af hvad Utskottet anfört tillstyrker alltså Utskottet: att Andra Kammaren endast så måtte biträda det af Första Kammaren i ämnet fattade beslut, att

1:o Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse hemställa, det Kongl. förordningen den 18 September 1874 angående vilkoren för försäljning till förtäring på stället af vin och maldrycker m. m. måtte förändras derutiinnan: att enahanda ordalag, som förefinnas i 49 § af Kongl. förordningen den 18 September 1874 angående försäljning af bräuvin m. m., må inflyta i 11 § 1 mom. af förstnämnda författning, så att lagbrytaren må dömas till ansvar för hvarje gång stämning utfärdats och delgifvits samt han blifvit om förseelsen förvunnen.

Beträffande slutligen Herrar Engmans och Jan Magnussons motioner får Utskottet, med återopande af hvad Utskottet här ofvan och förut anfört, hemställa,

2:o att dessa motioner måtte lemnas utan bifall.

Stockholm den 8 Maj 1876.

På Utskottets vägnar:

Ivar Månsson.

R e s e r v a t i o n :

af Herr *G. Boström*, som för sin del tillstyrker bifall till Första Kam-
marens beslut i dess helhet.
